

Pro klid duše.

MALOMĚSTSKÁ HISTORIE.

Jan Václav z Finberka:

“Přee, abych šla pro lékaře.”
radila mu v obavě, “na noc třeba by bylo hůře...”
Adjunkt zvedl hlavu, odechl zdlouha a hlasitě a pravil:
“Mně lékař není nic platen, milá tetičko, mně umírá srdce...”
Posluhovačka nerozuměla, co tím myšl. Jěn tušila, že se mu stalo něco hrozného.
“Mám přinést večeři?” otázala se.
“Ne, jděte si domů.”
Stará tetka odešla. Zastavila se u paní domáče a všecko jí vypravovala.
“Lékař mu prý nepomůže,” povídala, “že prý mu umírá srdce, kdo pak ví, co se mu přihodilo.”
“Srdce, srdce,” opakoval stařeček, “kdo pak ví, jak to s ním všecko je, mnoho nemluví, s ničím se nesvěřuje, jen pozorujeme, že mnoho přemýšlí a je trdnomyslným.”
Mluvil se o něm dlouho.
Než stařeček se odebral na lůžko, přitočil se ke dveřím adjunktova pokoje a chvíli poslouchal. Bylo ticho a na chodbě studeno. Čhtěl zaťukati a vejíti, ale obával se, aby adjunkt neprobudil.
Rána nemohl se dočkat. Když přišla adjunktova posluhovačka a tiše vešla, pan Kobylka stál na chodbě a čekal, až vyjde, aby mu oznámila, jak je s Formánkem.
“Nelíbí se mi, je přepadlý, bledý za tu noc jakoby se ho mnoho ztratilo. A postel nedotknout; jak byla odestlána, tak je. Nevím, co bych mu radila. Nemluví, ani mi neřeká, jak mu jest.”
I stará paní vyšla a zapředla s posluhovačkou šepotavý hovor. Vzkázala adjunktovi, co chce dnes snísti, ale on k otázce posluhovačky neodpověděl.
“Ně neřká, jakoby pozbyl již řeči.”
Stařeček vešel k němu a mluvil mu do duše. Formánek vyslechl a pomalu promluvil:
“Nedělejte se s mnou žádných starostí, nemoem tělesně nejsem, a abych povídal všecko to, co mou duši zničí, ani nemohu — někdy snad to zvíte také... Jen ne zbytečně starosti, budu nejraději, necháte-li mě o samotě.”
Starý pán již ani se neodvážil, optati se, jak spal. Vytratil se z pokoje.
“Ně s ním není, nic nechee, nejraději prý, abychom ho nechali. Ani tam již nechod, maminko — vždyť má z toho rozum a dovedl by si pomoci.”
Paní Kobylková připravila mu kávu. Tentokrát poslala mu ji neschmáchnou, aby si vypil buď jen kávu černou, nebo ať si jí smíchá s mlékem sám.
Formánek se umyl a nechal. Kopal vše roztržité a zmatené. Posluhovačka viděla, že se potácí.
Kávy se nedotekl a odešel bez snídače. S níkým se nezastavil a rovnou namířil do úradu. I tu jen tiše pozdravil a ušel u svého stolu. Dnes se opozdil. Všichni na něm vypátrali smutek.
Asi k desáté hodině bylo mu hořko v ústech, poslal soudního sluhu pro trochu vody.
Nehoděval, nesvačil, nevěčeřel. Domáči kroutili hlavami.
“Tatínku, tohle tak nemůže zůstat, musíš do něho rozumně hovořit.”
“Co dělat, maminko, neposlechně, vždyť ti povídám, že neposlechně!”
“Promluví s ním sama, již jdu,” zvedla se paní. Zlehounka zaťukala u jeho pokoje a vošla.
“Měj Bože! Pane adjunkte, to přestává; slyším, že nie nejte, a jste tolik špatný, věfte, nerada lekář, aby vás dali do hrobu...”
“Bude zase dobře, jen pamatovat na život, na zdraví!”
“Já ho není pro nikoho třeba, milostpaní, nikdo o můj život nestojí, nikdo nebude nad zničením jeho plakatí... jen má duše, jen ta neklidná duše, která tolik na světě zakusila...”
“To všecko přeje...”
“Ně nevíte,” zkrátil její slova, “lépe, neláte-li mi přelízost, abych musel myslet na své útrapy. Nechte mě! Prosim vás za to, mě to rozněhuje... Chci být sám... odpusťte, ale — chci být sám...”
Paní Kobylková odešla.
“Tak jak?” tákal se stařeček.
“Všecko marné,” esmutněla, “chce být sám, nechce ničho, roz-

“Nedala-li vám minulost, počem toužila vaše dobrá duše, a počem dychtilo vaše oprinné srdce, neoufajte, nebudte slabochem — doufejte, že vám to dá budoucnost... Vidím vám nyní do duše. Trpí dojmem nějaké nemilé zprávy, ale posavad má dosti síly, aby se zvedla a hleděla odhodlaně vstříc časům přístím. Doufejte, bude dobře...”
Těmi slovy pohmulo se ve Formánkovi svědomí, že obrátil se k lékaři a hledal jeho ruku.
Lékař mu jí podal a Formánek jí stiskl. Oči svých neotevřel, až když lékař mu podával lék.
“Lék budete přijímati každou hodinu,” pravil Němeček, “a po půl hodinách musíte pojítati, co vám podá paní Kobylková. Jen prosím, abyste nezapomněl na má slova a přijímal léky i potravu po malých dávkách ochotně... Zamroutit byste mě,” dodal lékař.
Na chodbě čekala naň paní Kobylková.
“Co tomu říkáte, pane doktore?” otázala se zkormoučeně.
“Velká slabost, hubí se sám,” řekl, “jen prosím, polévku dávejte po půl hodince a jen málo” a poroučel se.
Městem rozběhla se zpráva o o-nemoeném Formánku. Hádalo se všelijak...
Adjunkt Formánek přemáhal nechuť k jídlu, přec od paní domáče přijal všecko. Ale nebylo to platno. Tratil se a seychal jako pokosená travina. Nemoc trvala několik neděl. Když mu bylo nejhůře, dostal oznámení o sňatku slečny Anny s Jandlem.
Štěstí, že nachodil se k tomu lékaři. Oznámení mu nedal čísti a připojil jí, k oném dopisím, které uschoval v zásuvek psacího stolu. Formánek vstal za dva měsíce. Ale sotva se vklekl. Byl to pouhý stín. Sedával na letním slunci v zahradě, s rukama sepjatými mezi koleny. Práce nebyl schopen, i mluva unavovala ho. Přicházeli k němu známí z úradu, několikrát navštívil ho rada, těšil adjunkta, že opět bude zdrav, on jen tiše kyvnul hlavou a někdy odvážil se říci, že by mu bylo nejlépe, kdyby o sobě nie nevěděli... Nebyla s ním žádná řeč.
Navštěvovali ho méně; viděli, že k nikomu nemá důvěry.
K radě lékařově odebral se do lázní.
Zdalo se mu, že vede se mu lépe. Ale bylo to jen na pohled. Seznámil se s profesorem Hylmarem, který tu léčil svou nemoc ledvin; přilnul k němu. Každým dnem svěčil se Hylmarovi s některým kusem svého života, často zasázel a vzbudil tím v duši profesorově lítost.
Formánek byl nevšestovně rád, že našel člověka, který s ním cítí. Pověděl mu snad všecko, jediné se nczmínil o své lásce k Anně a o příčině svého neklidu.
“Osud mě přsvědčil,” končil jednoho dne své vypravování, “že pro mne na světě není radosti žádně. Co zničílo mě úplně, nemohu ani vypravovat, abych přímo nesešel...”
Dokoonění hloucně.

Pojištění na žaludek.
Slyšeli jsme, že v novější době dávají se umělé, jako náš Kubelk, pojistiti na své prsty, vědouce, že ochromením nebo ztrátou jich byli by připraveni o své své, líké příjmy. Jako jim jest ruká nejvzácnější částí těla, tak jest nám žaludek; jak ten není v pořádku, hynie celé tělo a člověk jest též připraven o svůj příjem. Ne, ni možným pojistiti si žaludek! Jest, a sice tím, že si ho budlivě budeme hleděti a že hned, jak první známky nečnosti jeho se ukáze, vezmeme Trinerovu Léčivě Hořké viny. To nás pojistí proti další škodě, neboť účinkuje přímo na žaludek, učini vymšování žaludeční šťávy hojnějším a tím spracování pokrmů rychlejším; ono též povzbudí svaly žaludeční k hbité práci a tak uvede celý žaludek do přirozeného stavu. Tento lék ve všech chorobách žaludku a střev jest užitečným, neboť sesílá a vpraví toto značící ústrojí a učini je schopným přijímati a strávití všechnu potřebnou potravu. V lékárnách. Jos. Triner, 616-622 No. Ashland Ave., Chicago, Ill.

This \$20 Watch for \$5.45

Tyto hodinky naznačují, že prodáváme \$20.00 hodinky za \$5.45. My neuvěříme, že jsou to \$20.00 hodinky, ale jsou to \$20.00 hodinky, jedny z hlavních ložířů na hodinky světa se v poslední třetici se je přibližně prodala asi 100,000 hodinok, které mají skutečnou cenu \$20.00. Není pochyby, že bychom ve velkém množství prodali přibližně \$20.00 hodinky za \$5.45, ale to vyžaduje mnoho času, práce a vydání. Konečně náš výrobek byl vyvíjen, než když prodáváme je přímo v dlešním prodeji za \$5.45. Tyto Clarendon hodinky, které nazýváme za \$5.45, jsou rolníky vykládané, dokonale vykonané a mají správný strojček. Jsou dobře chráněny proti prachu, pádání regulátor, emalovaný ciferník, dvojitý piast, dokonale polírovaný a s krásnou ryšinou. Každé hodinky dříve než vyjdou z továrny, jsou dokonale vyzkoušeny, aby držely správně čas a chodily, jak píšat, tak i stroji, zaručeny jsou na 30 let.

Zašlete nám své jméno, jedno poštovní a upřesníte adresu, jmeno zastupitel, v kterém obvodu máte žít, a my vám pošleme hodinky za \$5.45, a my vám je pošleme po expresu okamžitě, budete-li s nimi spokojeni, až do okamžiku, kdy je prodáme, zaplatíte za proslavenou jednatel \$5.45 a dopravne a hodinky budou Vaše. Neuposkoci-li vás, vraťte nám je na naše útrapy. Zaručeni na 30 let umístěno, jest v předu písaře hodinok. Vám s prvními třemi odstupnými vety, oz krápní, a jiné zlozestí listok — zdarma. Odkazujeme se na First National Bank of Chicago a kapitálem \$10,000,000.

NATIONAL CONSOLIDATED WATCH CO.
Dept. 231 CHICAGO.

Ceské pohlednice.

Historické, posvátné, zábavné, komické, blahopřejné, jakož i velkoměstské a sokolské.

KRÁSNÝ VELKÝ VÝBĚR.

Velkoměstské 30c. tucet. Historické 60c. tucet.

Pošlete si pro seznam. Obchodníkům zvláštní výhody.

511f **C. G. FOUČEK,**
586 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

Dr. Geo. F. Simánek
český lékař a ranhojič

v čísle 1262 Jiřní 13. ul., Omaha.

Úradní hodiny: Od 2 do 4:30 odp.; od 6:30 Jo 7:30 večer. — Tel. 3769.

Res. Tel. Douglas 1964.

HOTEL PRAGUE
ČESKÝ HOSTINEC U MĚSTA PRAHY

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čisté a pohodlně zařizené pokoje pro cestující, opatřené úplně novým nábytkem a elektrickým světlem, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný Storzův ležák, nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutníky.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejen peněz, ale znavíte se všelikých nesází.

O hojnou přízeň krajanů žádá
Tel. A 1814. 251f **JOSEF MARUŠÁK.**

S. JUNG & CO., velkoobchod lihovinami
v MILWAUKEE, WIS.

jsou jediní majitelé

Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, doporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezáživnosti a všech podobných nemocích.

Prodáváno jest v plných kvartových lahvičkách. Žádáte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.

J. H. SHARY,
548 BEE BUILDG., OMAHA, NEB. Telefon Douglas 8133

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTĚ

TAJNÉ NEMOCNE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vřob. azení, a jest pravým z drojem vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, strascenou mužnosti, nervosní chorobou, otravou krve, kapavkou, neduhy žaludeční ledvin a měchýřové. Kniha ta Vám objasní jak se "uzléte vyléčiti dou. a jistě. Píšte nám český.

Porada zdarma. Úřední hodiny od 9ti do 5ti Vnedělí od 10ti do 2hé odpodněno.

DR. JOS. LISTER & CO.,
40 JARBORN ST., SA 7 CHICAGO, ILL., U. S. A

BEZ ZDRAVÍ NENÍ BLAHA
The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE.

Hlavním správcem léčebného ústavu, existujícího již mnohá léta, je specialista, který má velkou zkušenost a sběhlost v léčení rozmanitých chorob, hlavně ale v léčení zastaralých chronických nemocí u mužů, žen a dětí.

Týž dostává velký počet poděkovacích dopisů, od pacientů, uzdravených v různých částích Ameriky.

Týž vyzývá tudíž všechny trpící lidi, jež jiní lékařové vyléčiti nemohli, aby se obrátili na něho. Kdo to učiní, obdrží náležitě léky a list s ponaučením, jak mají jich užívat a co činiti, aby si zachránili zdraví. Zároveň bude jim vše vysvětleno v jejich mateřské řeči ohledně choroby jejich.

Abychom ukázali trpícím, jak uzdrvení pacienti děkují ústavu za poskytnutou jim pomoc, uvetejňujeme tu několik dopisů.

Lidgerwood, Neb., 10 srp. 1907

Měl natvrdlá játra, pokažený žaludek a zácpu.

Milý pane doktore:
Uvědomuji Vás, že cítím se úplně zdravě po Vašich léčeb, necítím žádnou bolest v žaludku, chuť k jídlu mám dobrou a jsem se vším spokojena. Hlubokou Vaší vědu a znalost v léčení těžkých nemocí odpořnuji všem známým Slovankám. Znamenám se s hlubokou áctou

Anna Hrdlička,
Box 4, Route 1,
Lidgerwood, Neb.

Nemoc ledvin a měchýře.

Milý pane doktore:
Oznamuji Vám, že jsem léky obdržela a využívala a že mne nadobro uzdravily. Já jsem trpěla velké bolesti a nyní už se cítím zdravě. Děkuji Vám mnohokrát za vyléčení. S přátelskou áctou

Johanna Kubik, R. F. D. No. 2, Inkster, Mich.

Vyléčil se z plicní nemoci.

V prvním dopisu popsal jsem svoji nemoc a podotknul jsem, že lékaři kteří mne léčili, řekli mi, že mám současně. Obrátil jsem se k Vám o pomoc a nyní píšu o účinku Vašich léků. Nemohu psát jinak, než chválu. Od té doby, co jich užívám, chuť mi dobře jst, kálel přestal a v prsou cítím úlevu a žádně bolesti. Vděčností vášn, dovoluji, abyste dopis tento uvetjňili v novinách, aby krajané věděli, kam mají se obrátit o pomoc. S áctou

Jno. Homola, R. F. D. 5, Bryan, Tex.

Kdo se hlásite k léčení do tohoto ústavu, píšte jen ve své řeči české, kterou nejlépe znáte, a dkladně popište celý stav vaší choroby hlavně co vás bolí, kde a jak vás to bolí, a jiné příznaky nemoece.

Všechny dopisy adresujte:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
Dr. R. Mielke Medical Director.
140. West 34th Str., NEW YORK.
Poradni hodiny: od 10 do 5 každý den, od 10 do 1 hodiny v nedělí.

Dr. E. Chaloupka
český lékař a ranhojič

Y SOUTH OMAHA

Úřadovna: 24. a M. 4. 70. P. O. Box 100.
Úradní hodiny: od 10 do 12 a od 2 do 4 každý den.
Dopisů: 208. 208. 20. 70. 20.